

центральных районів міста; в) водно-парковий діаметр (тобто стрічка парків і набережних, які перетинають місто вздовж заплави річки або водосховища); г) широка смуга зелені, розташована паралельно забудові і суміжно з нею (при лінійному розвитку міста); д) лінійно-смуговий розміщення зелених насаджень; е) зовнішні масиви зелені, навколишні відокремлені міські райони (при децентралізованій планувальній структурі) (рис.1.).

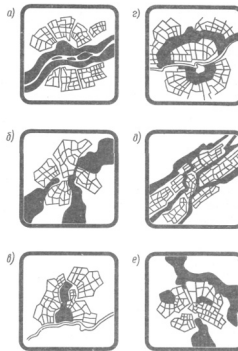

Рисунок 1 – Класифікація міських систем озелених просторів по домінуючому компоненту: а – водно-зелений діаметр; б – зелені клини; в – центральне зелене ядро; г – поясна (кільцева, полукольцева система); д – ряд зелених смуг; е – без вираженої домінанти або комбіновані

Наприклад, клиновидна система гарно відображена у м. Москва, де озеленення територій здійснено масивами, які розрізають забудову та входять у місто зберігаючи первинний ландшафт і йдуть до міського центру. Таким прикладом також є місто Київ.

Висновок: композиції озеленення, органічно введені у містобудівельну ситуацію, покращують та зумовлюють структурово-планувальні аспекти міста, а також допомагають створити об'ємно-структурний вид та міський силует.

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОГО АСПЕКТУ В ФОРМУВАННІ МІСЬКОГО ДОВКІЛЛЯ НА ПРИКЛАДІ ЖИТЛОВОГО КВАРТАЛА У МІСТІ ХАРКОВІ

Кандибальська Г.В.

Науковий керівник – Соловйова О.С., канд. мист., доцент

Актуальність дослідження. У будь-якому місці є ряд невирішених проблем, пов'язаних з екологічним фактором, результатом цього є порушення гармонії між природним і штучним середовищем завдяки

стихійній урбанізації, гіпертрофованого зростання міст і глобальної технізації.

Проблемою є той фактор, що розвиваючи наші міста, ми ввели людину в штучне довкілля, більш зручне для проживання, але менш сприятливе для здоров'я. Людина є близькою до природних об'єктів, і її сприйняття самої природи сильно трансформувалося в штучне ставлення до довкілля. Але ж люди мають жити в природі, гармонійно поєднуючи свої інтереси з розвитком всього живого, тільки тоді досягається благополуччя, до якого ми весь час прагнемо.

Тому невід'ємною частиною сучасного комфортного і екологічно благополучного житла є навколишнє середовище. Людина продовжує і розвиває його. Завданням дослідження є виявлення законів і принципів упорядкування території, яка завжди має забезпечити жителям району здорове середовище проживання, наблизить до природного середовища, надасть хороші умови для повноцінного відпочинку дорослих і нормального розвитку дітей. У зв'язку з цими особливостями комфортності сучасного житла, проектування території повинно проводитись одночасно з проектуванням планування і забудови, починаючи з ретельного дослідження існуючої ситуації.

Однією з найбільш гострих проблем, що існують на сьогоднішній день у вітчизняній практиці формування житлового середовища, є відсутність комплексного підходу до вирішення житла і дворових територій, що в цілому знижує комфорт проживання і призводить до деградації житлового середовища великих міст.

Мета дослідження є дослідження особливостей формування житлового середовища з наданням рекомендацій щодо проектування благоустрою та озеленення житлових кварталів.

Висновки. У дослідженні, на прикладі існуючого кварталу в місті Харкові, впроваджені основні прийоми формування та розвитку житлових кварталів:

- принцип екологічності реалізується у прийомі вписування житлових кварталів в природне оточення, використання природного ресурсу у формуванні благоустрою житлових кварталів та сучасних інженерних системах;
- принцип просторової єдності реалізується у прийомі формуванні гармонії між природним і штучним середовищем;
- принцип просторової, функціональної і художньої різноманітності;
- принцип просторового та композиційного взаємозв'язку реалізується завдяки прийомам забезпечення зв'язності комутаційного карасу між окремими зонами;

- принцип multifunctionality і інтегрованості реалізується у прийомі розширення сфери використання рекреацій у житлових районах, формування нової та реорганізація традиційної функціональної структури житлових дворів;

- принцип технологічності реалізується у впровадженні новітніх технологій та матеріалів, а також сучасного обладнання.

Окреслені прийоми формування сучасного житлового середовища, що враховують вимоги до організації здорового середовища для проживання, відпочинку та виховання дітей, застосовані у концептуальному проектуванні.

РОЛЬ ДОТРИМАННЯ ПЛАНУВАЛЬНИХ ОБМЕЖЕНЬ, ЯК ФАКТОРА МІСТОБУДІВНОЇ БЕЗПЕКИ

Шевченко Є.В.

Науковий керівник – Соловйова О.С., канд. мист., доцент

Актуальним є те, що людство впродовж усього свого існування бореться з природними катаклізмами, але не можна сказати, що воно перемогло в цій боротьбі. Але навіть так, серед стихійних лих, котрим уряд та СМІ приділяють найбільшу увагу, є проблема до якої люди відносяться недостатньо серйозно, - проблема паводків рік. Історично склалося, що більшість сучасних міст були засновані та розвивалися біля рік та крупних водоймищ. Таким чином від паводків страждають не тільки якісь певні області, як при землетрусах або цунамі, проблема розливання річок – це актуальна проблема повсюдного характеру.

Як це не парадоксально, одне з найбільших лих людства – повені, забрали за останнє тисячоліття сотні мільйонів життів, досі не тільки не мають загальноприйнятої концепції боротьби з ними, а й скільки-небудь достовірного обліку викликаних ними наслідків. Прогнозоване потепління клімату і неминучий подальше зростання господарського освоєння річкових долин безсумнівно приведуть до збільшення повторюваності і руйнівної сили повеней. Тому нагальним завданням урядів всіх країн світу, різних органів місцевої влади є розробка дієвих заходів запобігання і захисту від повеней.

В останні десятиліття XX ст. катастрофічні повені і розміри завданої ними шкоди різко зросли. Так, в 1998 р в Китаї було зафіксовано 13 повеней, які торкнулися майже всю територію країни. Від них постраждало 240 млн. чоловік. Понад 56 млн. осіб довелося тимчасово евакуювати. Тисячі людей загинули. Про наростання збитків свідчать і дані по США. Середньорічний збиток від повеней на початку XX ст. в